

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžd/20/2012
Identifikačné číslo spisu:	4011200564
Dátum vydania rozhodnutia:	09.04.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:4011200564.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD., v právnej veci žalobcu: U., bytom Z., právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Roštár - Slovák, s. r. o., so sídlom Révová 7, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, (pôvodne Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Nitre, Piesková č. 32, Nitra), o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-NR-KDI-SK-40/2011 zo dňa 29.04.2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre, č. k. 11S/122/2011-31 zo dňa 18.10.2011, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre, č. k. 11S/122/2011-31 zo dňa 18.10.2011 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Nitre napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia zamietol žalobu o preskúmanie rozhodnutia č. KRPZ-NR-KDI-SK-40/2011 zo dňa 29.04.2011, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu v Zlatých Moravciach, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Nitre č.p. ORPZ-NR-ODI3-SK-185/2010 zo dňa 25.02.2011 o uznaní žalobcu vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“) a uložení pokuty podľa § 22 ods. 2 zákona o priestupkoch vo výške 100 eur. O trovách konania krajský súd rozhodol tak, že žalobcovi právo na ich náhradu nepriznal.

Krajský súd tak rozhodol potom, čo dospel k záveru, že rozhodnutie a postup správneho orgánu boli v medziach zákona. Krajský súd konštatoval, že v predmetnej veci nebol sporný skutkový stav - spornou bola iba otázka výkladu zákona o priestupkoch a zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 8/2009 Z. z.“) z dôvodu uznania žalobcu vinného zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zákona o priestupkoch za porušenie § 3 ods. 2 písm. b/ a § 25 ods. 1 písm. t/ zákona č. 8/2009 Z. z..

K žalobným dôvodom krajský súd uviedol, že žalobca si nesprávne vysvetlil § 14 ods. 5 zákona č. 513/2009 Z. z. o dráhach a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o dráhach“), ktoré ustanovenie rieši križovanie dráh cestnými komunikáciami, pričom z doloženej fotodokumentácie vyplynulo, že v danom úseku, kde žalobca odstaviť svoje motorové vozidlo, išlo o spoločnú prevádzku električkovej dráhy a cestnej premávky, a preto sa vzťahujú na ich prevádzku aj pravidlá cestnej premávky. Podľa poznámky č. 7 k tomuto odseku nie je sporné, že ide o zákon č. 8/2009 Z. z. a žalobca preto svojím konaním porušil § 3 ods. 2 písm. b/ a § 25 ods. 1 písm. t/ zákona č. 8/2009 Z. z., keďže nerešpektoval dopravnú značku „IP 24a“ Zóna s dopravným obmedzením, stáť povolené len na vyznačených parkovacích miestach. V danom úseku a v tento konkrétny deň žalobca stál na električkových koľajniciach. Krajský súd zdôraznil, že povinnosťou žalobcu ako vodiča motorového vozidla bolo dodržiavať pravidlá cestnej premávky upravené zákonom č. 8/2009 Z. z. a jeho úvahy o tom, že neporušil žiadne ustanovenie, keď zastavil a stál s motorovým vozidlom priamo na električkovej dráhe, ktorá dňa 28.03.2010 nebola v prevádzke z dôvodu generálnej opravy tunela a že sa nejednalo o spoločnú prevádzku električkovej dráhy a cestnej premávky, ako i tvrdenie, že žiadnym spôsobom nemohol obmedziť alebo ohroziť plynulosť cestnej premávky, preto vyhodnotil ako nedôvodné.

Podľa krajského súdu ani námietka žalobcu, že v predmetný deň stáli na električkovej dráhe aj iné motorové vozidlá, ktoré neboli zablokované papučou, nemala opodstatnenie, pretože predmetom priestupkového konania bol skutok opísaný v rozhodnutí správneho orgánu, ktorý spáchal žalobca, čo bolo dostatočne preukázané. Krajský súd uviedol, že žalobca si nesprávne vyložil situáciu, keď dráhový podnik v úseku, kde parkoval s motorovým vozidlom dňa 28.03.2010, vyvesil oznam o obmedzení používania vyznačenej zastávky električkovej trate z dôvodu opravy tunela v blízkosti trate, že si žalobca sám mohol rozhodnúť, že na určitom úseku koľajovej električkovej trate môže odparkovať motorové vozidlo a neporušiť tým žiadny predpis. Krajský súd však zdôraznil, že hoci by aj daný úsek bol čiastočne sprístupnený chodcom a motorovým vozidlám, povinnosťou žalobcu ako vodiča bolo rešpektovať osadené dopravné značky, a nie si vyhodnocovať situáciu, či sa dopustí alebo nedopustí dopravného priestupku, ak osadenú dopravnú značku „IP 24a“ nebude rešpektovať.

Krajský súd ďalej uviedol, že žalobca sa v žalobe odvolal i na § 18 ods. 2, 5 zákona č. 514/2009 Z. z. o doprave a dráhach a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej ako „zákon o doprave a dráhach“), ktoré ustanovenie upravuje dopravné povinnosti pre dráhový podnik v súvislosti s obmedzením alebo zastavením poskytovania dopravných služieb pre objektívne prekážky, ako i oznamovaciu povinnosť pre zverejnenie výveskov na staniach a zastávkach. Krajský súd opätovne poukázal na účel uvedeného zákona, ktorý je upravený v § 1 citovaného zákona, a to je predmet úpravy zákona, ktorý hovorí o podmienkach poskytovania dopravných služieb, o právach a povinnostiach dopravcov a cestujúcich vo verejnej osobnej doprave a podobne, teda jednoznačne pri oboch námietkach ide o špeciálne zákony z oblasti dopravy a dráh a v danom prípade predmetom priestupkového konania neboli tieto dva uvedené zákony.

K námietke žalobcu, že Mestská polícia v Bratislave podľa § 3 zákona č. 564/1991 Zb. o obecnej polícii nebola oprávnená objasňovať prípadný priestupok spáchaný na električkovej dráhe, resp. v obvode dráhy, krajský súd poukázal na § 3 ods. 1 písm. f/ citovaného zákona, podľa ktorého obecná polícia, okrem iného objasňuje priestupky, zákazu zastavenia, zákazu stáť a podobne, avšak vzhľadom na § 55 ods. 3 zákona o priestupkoch, s poukazom na bydlisko žalobcu, vec odstúpila miestne príslušnému OR PZ ODI Zlaté Moravce na prejednanie a rozhodnutie o skutku zo dňa 28.03.2010. Krajský súd sa nestotožnil ani s námietkou žalobcu, že za prípadný priestupok spáchaný v obvode dráhy môže uložiť pokutu iba vyšší územný celok, v obvode ktorého mal byť priestupok spáchaný z dôvodu jeho tvrdenia, že miesto, kde s vozidlom zaparkoval, nie je súčasťou cestnej premávky. Krajský súd na tomto mieste poukázal na samotný obsah zákona o dráhach a na to, že z jeho § 101 písm. c/ vyplýva, že vyšší územný celok je orgánom verejnej správy vo veciach dráh, pričom v § 105 citovaného zákona je vymedzený prenesený výkon štátnej správy na vyšší územný celok, medzi iným i to, že vykonáva štátny odborný dozor na mestských dráhach, prejednáva priestupky podľa stavebných predpisov vo veciach stavby mestských dráh a ukladá pokuty za priestupky podľa § 108 a za iné správne delikty, ku ktorým

došlo v mestských dráhach podľa § 109 a podľa stavebných predpisov. V § 108 tohto zákona nie sú zakotvené priestupky typu, ako uvádzal žalobca a iné správne delikty upravené v § 109 citovaného zákona sa týkajú iba prevádzkovateľov dráhy. Podľa názoru súdu, v danom prípade kompetencia vyššieho územného celku na prejednanie priestupku žalobcu za nerešpektovanie dopravnej značky „IP 24a“ jednoznačne nebola daná.

Žalobca v žalobe ďalej namietal, že dopravná značka osadená na ulici Svoradovej, odkiaľ prichádzal, bola umiestnená v rozpore so zákonom č. 8/2009 Z. z. a vyhláškou č. 9/2009 a že táto bola umiestnená až po účinnosti a platnosti uvedených zákonov. Túto námietku však žalobca ničím nepreukázal a preto ju krajský súd považoval za účelovú obranu, nakoľko s touto otázkou sa žalovaný správny orgán dostatočne vypořiadal, keď poukázal na podané stanovisko KR PZ v Bratislave, KDI - dopravnoinžinierske oddelenie Bratislava 1 z 13.01.2011, ktoré zabezpečil prvostupňový správny orgán od inštitúcie na to oprávnenej a z ktorého vyplynulo, že dopravná značka bola osadená v súlade s § 60 ods. 11 zákona č. 8/2009 Z.z. Preto podľa krajského súdu neobstoí ani tvrdenie žalobcu, že na danú značku, i keď by bola osadená v rozpore s platným zákonom, nebolo možné použiť § 143 ods. 16 citovaného zákona, ktorý upravuje povinnosť príslušnému cestnému správnomu orgánu zabezpečiť zosúladienie už umiestnených dopravných značiek a dopravných zariadení podľa podmienok ustanovených zákonom do 30.06.2012. Túto námietku súd považoval za právne bezvýznamnú, keďže v danej veci správny orgán neexistoval, ani nekládol žalobcovi za vinu nerešpektovanie dopravnej značky tak, ako to opísal vo svojom odvolaní, že on prichádzal na Skalnú ulicu, kde odstavi motorové vozidlo z ulice Svoradovej, kde sa nachádzala dopravná značka v rozpore so zákonom č. 8/2009 Z. z. a vyhláškou č. 9/2009 Z. z., keďže žalobca bol uznaný vinným za porušenie dopravných predpisov podľa § 3 ods. 2 písm. b/ a § 25 ods. 1 písm. t/ zákona č. 8/2009 Z. z. z dôvodu, že stál v zóne s dopravným obmedzením - státie povolené len na vyznačených parkovacích miestach a odstavi motorové vozidlo na električkovej koľaji. Námietky týkajúce sa osadenia dopravných značiek v rozpore so zákonom mal možnosť signalizovať príslušnému orgánu.

Námietky žalobcu, že správne orgány nevykonali dostatočné dokazovanie pri objasňovaní priestupku, lebo si nezabezpečili potrebné podklady od Dráhového podniku a ani z Mestskej polície Bratislava - Staré Mesto a či na základe zákona boli v praxi pre konkrétny prípad naplnené kumulatívne podmienky, teda či bola na predmetnej električkovej dráhe na ulici Skalnej prevádzkovaná doprava a či bol električkový pás súčasťou cesty alebo bola električková dráha umiestnená na vlastnom telese dráhy mimo cesty, krajský súd nepovažoval za dôvodné. Vykonané dokazovanie bolo podľa názoru krajského súdu v dostatočnom rozsahu a náležite vyhodnotené, a preto podľa § 250i ods. 2 OSP nepovažoval za potrebné ho rozšíriť. Krajský súd tu poukázal na judikatúru EŠLP, ako i nálezy Ústavného súdu (I. US 402/08, I. US 342/2010), v zmysle ktorých sa nevyžaduje, aby na každý argument účastníka konania (žalobca) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia, ktorý by neprivodil účastníkovi priaznivejší výsledok, ale iba vtedy, ak ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci.

Proti rozsudku podal žalobca odvolanie a žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že sa rozhodnutia žalovaného i prvostupňového správneho orgánu zrušujú a vracajú na ďalšie konanie.

Krajskému súdu vytýkal, že rozsudok mu bol doručený v rozpore s § 158 ods. 5 OSP až po siedmich mesiacoch, ako aj to, že súd neskúmal v dostatočnej miere, či správnymi orgánmi vykonané dôkazy logicky robia možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel, a či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec príslušný právny predpis.

Tvrdil, že nespochybňoval oprávnenie mestskej polície ukladať a vyberať pokuty v blokovom konaní za priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky spáchané neuposlušnosťou zákazu, ktorý vyplýva z úpravy cestnej premávky vykonanej dopravnými značkami alebo dopravnými zariadeniami, avšak naďalej trval na tom, že svojim konaním -zastavením a státím so svojim motorovým vozidlom priamo na električkovej dráhe, ktorá dňa 28.03.2010 nebola v prevádzke - neporušil § 3 ods. 2 písm. b/ a § 25 ods. 1 písm. t/ zákona č. 8/2009 Z. z., a teda sa nemohol dopustiť spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zákona o priestupkoch, nakoľko

kogentné a rigidné ustanovenie § 14 ods. 5 zákona o dráhach vymedzuje pôsobnosť zákona č. 8/2009 Z. z.. Pri výkone svojho oprávnenia bola aj mestská polícia povinná postupovať v súlade so zákonom, a najmä v medziach Ústavy SR, pričom je povinná každý prípad riešiť individuálne a skúmať, či konkrétny skutok je priestupkom alebo nie, a taktiež aj tú skutočnosť, či zákon (v tomto prípade zákon č. 8/2009 Z. z.), ktorého ustanovenia mali byť podľa názoru žalovaného konaním žalobcu porušené, sa môže aplikovať v mieste údajného spáchania priestupku, a či nie je pôsobnosť takéhoto zákona vylúčená prípadne obmedzená. Trval na tom, že osobné motorové vozidlo stálo na električkovej dráhe umiestnenej na vlastnom telese dráhy, ktoré je od cestnej komunikácie oddelené (od cesty na Skalnej ulici výškovo zábradlím a z druhej strany je električková dráha pozdĺžne od cesty na Zámockej ulici oddelená zvýšeným pásom z dlažby, ktorý je ukončený obrubníkom, ktorý fyzicky oddeľuje električkovú dráhu od cesty na Zámockej ulici). Navyše v čase údajného spáchania dopravného priestupku žalobcom bola električková premávka zastavená. Zdôraznil, že nemožno stotožňovať pojmy električkový koľajový pás a električková dráha, nakoľko pojem električkový koľajový pás je vymedzený v § 2 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z. z. ako časť cesty určená predovšetkým na premávku električky a naproti tomu električková dráha je umiestňovaná na vlastnom telese dráhy, ktorá je oddelená od cestnej komunikácie a nie je súčasťou cestnej siete. Podľa vyjadrenia Krajského dopravného inšpektorátu v Nitre zo dňa 13.01.2010, bod 4a, je električkový koľajový pás na Skalnej ulici umiestnený na vlastnom telese dráhy, ktorý je oddelený od príľahlej cestnej komunikácie výškovo a zábradlím. Uvedené vyjadrenie je v rozpore s ustanovením § 2 ods. 2 písm. d/ zákona 8/2009 Z. z., pretože na Skalnej ulici je električková dráha (a nie električkový koľajový pás ako mylne uvádza KDI v Nitre) umiestnená na vlastnom telese dráhy, ktorá je navyše od príľahlej cestnej komunikácie výškovo a zábradlím oddelená, a nie je súčasťou cestnej siete. Električkovým koľajovým pásom by bola jedine vtedy, ak by bola súčasťou cesty, avšak z dopravného značenia, ktoré sa nachádza v predmetnej križovatke je zrejmé, že Skalná ulica nie je súčasťou cestnej siete.

Žalobca poukázal na ustanovenie § 60 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z. z., v zmysle ktorého úprava cestnej premávky vykonaná dopravnými značkami a dopravnými zariadeniami je nadradená všeobecnej úprave cestnej premávky. Uviedol, že z dopravného značenia na križovatke ulíc Pilárikova, Kapucínska, Zámocká a Židovská je zrejmé, že predmetná križovatka sa skladá len zo štyroch ciest (hlavná išla z Pilárikovej na Kapucínsku a vedľajšie boli Zámocká a Židovská), pričom električková dráha na Skalnej ulici podľa dopravného značenia v križovatke nie je súčasťou cestnej siete v zmysle zákona č. 8/2009 Z. z. Zdôraznil, že ako vodič motorového vozidla rešpektoval predmetné dopravné značenie a poslúchol aj zákaz odbočenia na Zámockú ulicu, pričom s poukazom na vyššie uvedené je zrejmé, že zastavením a státím na električkovej dráhe nemohol porušiť dopravnú značku „IP 24a“, ktorá platí iba na cestách, pretože z dopravného značenia je nespochybniteľné, že Skalná ulica nie je cesta, nie je súčasťou cestnej siete, a preto tam dopravná značka „IP 24a“ neplatí. Ďalej dôvodil, že miesto, kde vozidlo žalobcu stálo, nie je súčasťou cestnej siete, je vyňaté z pôsobnosti zákona o cestnej premávke, a teda na mieste zastavenia vozidla žalobcu sa nepoužijú ustanovenia zákona o cestnej premávke, pretože v tomto konkrétnom prípade sa nejedná o spoločnú prevádzku električkovej dráhy a cestnej premávky. Za prípadný priestupok spáchaný v obvode dráhy môže uložiť prípadnú pokutu jedine vyšší územný celok, v obvode ktorého mal byť údajný priestupok spáchaný. Ten fakt, že v zákone o dráhach (§ 108) nie je uvedené, že priestupku sa dopustí ten, kto so svojím motorovým vozidlom zastaví na električkovej dráhe, nie je možné pričítať na ťarchu žalobcu, pričom platí, že pri akýchkoľvek pochybnostiach je potrebné postupovať v prospech domnelého páchatel'a priestupku.

Žalobca v odvolaní trval na tom, že jeho konaním nedošlo k nerešpektovaniu dopravnej značky „IP 24a“, ktorá bola podľa jeho názoru navyše umiestnená v rozpore s platnou legislatívou. Krajský dopravný inšpektorát v Nitre síce vo svojom odbornom vyjadrení uviedol, že predmetné dopravné značenie je platné, avšak ani inšpektorát, ani konajúce správne orgány a ani prvostupňový súd nepredložili dôkaz o tom, že predmetné dopravné značenie bolo umiestnené pred účinnosťou zákona č. 8/2009 Z. z. (oprávnená námietka žalobcu ako účastníka správneho konania, s ktorou sa doposiaľ správne orgány a ani súd nevysporiadali), pričom v zmysle § 32 ods. 1 SP boli správne orgány povinné zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie.

Ďalej argumentoval, že mu bola uložená sankcia za porušenie § 25 ods. 1 písm. t/ zákona č. 8/2009 Z. z., v ktorom je ustanovené, že „Vodič nesmie zastaviť a stáť na mieste, kde by medzi vozidlom a

najbližšou električkovou koľajnicou nezostal voľný jazdný pruh široký najmenej 3,5 m.“ Podľa názoru žalobcu aplikácia predmetného ustanovenia zo strany správneho orgánu na „skutok“ ním spáchaný, je v rozpore so zdravým rozumom, pretože v mieste, kde svoje vozidlo odstavil, objektívne nemohol ponechať voľný jazdný pruh široký najmenej 3,5 m, nakoľko po pravej strane vozidla nie je cesta a po ľavej strane vozidla bola električková dráha (nie električkový koľajový pás, ktorý by bol súčasťou cestnej siete) a súčasne predmetná električková dráha ako celok bola dlhodobejšie mimo prevádzky a slúžila pre potreby stavby.

Krajskému súdu žalobca vytýkal jeho záver, že v danej veci medzi účastníkmi skutkový stav nebol sporný, pretože medzi účastníkmi ostali sporné viaceré záležitosti, ktoré sa priamo alebo nepriamo týkajú skutkového stavu (napr. dátum umiestnenia predmetného dopravného značenia a jej platnosť, skutočnosť, či v čase údajného spáchania priestupku bola električková dráha v prevádzke, či miesto, kde stálo vozidlo, je súčasťou cestnej siete, atď.).

Svoje tvrdenia, že svojim konaním žiadnym spôsobom nemohol obmedziť alebo ohroziť plynulosť cestnej premávky, ako aj tvrdenie, že úsek, kde zastavil so svojim motorovým vozidlom, nie je úsekom spoločnej prevádzky električkovej dráhy a cestnej premávky, považoval za dôvodné a z ustanovenia § 14 ods. 5 zákona o dráhach podľa neho jednoznačne vyplýva, kedy sa na prevádzku električkovej dráhy vzťahujú aj pravidlá cestnej premávky. Iba ak sú splnené kumulatívne podmienky, t. j. ak je električková dráha v prevádzke a súčasne ide o spoločnú prevádzku električkovej dráhy a cestnej premávky, len vtedy sa vzťahujú na ich prevádzku aj pravidlá cestnej premávky. Dňa 28.03.2010 bola električková dráha mimo prevádzky a súčasne električková dráha podľa dopravného značenia v križovatke (Pilárikova, Kapucínska, Zámocká, Židovská) nebola súčasťou cestnej siete, nebola súčasťou cestnej premávky, a teda nebola naplnená ani jedna z kumulatívnych podmienok taxatívne stanovených zákonodarcom na aplikáciu zákona o cestnej premávke v úseku, kde žalobca zastavil a stál so svojim motorovým vozidlom, t. j. správny orgán v rozpore so zákonom o dráhach na daný skutok aplikoval ustanovenia zákona o cestnej premávke. Na električkovej dráhe, ktorá prechádza po uliciach Kapucínska a Skalná, bola v čase údajného spáchania priestupku žalobcom úplne zastavená prevádzka električkovej dopravy.

Súhlasil so záverom, že nie je potrebné, aby na každý argument účastníka konania bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia, avšak medzi základné princípy patrí to, že s každou námietkou (nie argumentom) účastníka konania sa súdy, ako aj správne orgány, musia vo svojom rozhodnutí vysporiadať, a to najmä vtedy, ak ide o námietku, ktorá je pre rozhodnutie rozhodujúca a mohla by účastníkovi konania privodiť priaznivejší výsledok. Preto je podľa žalobcu logické a nespochybniteľné, že ak by sa potvrdili námietky žalobcu (doposiaľ neboli vierohodne vyvrátené, ani sa s nimi konajúce orgány dostatočne nevysporiadali), a to konkrétne, že predmetná dopravná značka „IP 24a“ bola umiestnená až po účinnosti zákona č. 8/2009 Z. z., a že v danom úseku sa nejedná o spoločnú prevádzku cestnej premávky a električkovej dráhy, tak tieto by boli spôsobilé privodiť priaznivejšie rozhodnutie a v konečnom dôsledku sú pre túto záležitosť rozhodujúce.

Žalobca tiež zdôraznil, že na Svoradovej ulici umiestnená dopravná značka „IP 24a“, ktorej porušenia, resp. nerešpektovania sa mal podľa rozhodnutia žalovaného dopustiť, bola umiestnená až v roku 2010 v rozpore so zákonom o cestnej premávke aj s vyhláškou (t. j. značka „IP 24a“ bola umiestnená až po platnosti a účinnosti zákona č. 8/2009 Z. z., a teda na predmetnú značku nemožno aplikovať prechodné ustanovenie § 143 ods. 16 tohto zákona). V zmysle vyššie uvedeného je zrejmé, že za prípadné nerešpektovanie predmetnej dopravnej značky nie je možné prípadného rušiteľa (páchatela priestupku) sankcionovať, nakoľko povinnosti možno ukladať len zákonom alebo na základe zákona, v jeho medziach, avšak nie v rozpore so zákonom a vyhláškou, ktorou sa zákon vykonáva. Správne orgány, ako aj súd vychádzali z mylnej domnienky, že predmetná dopravná značka bola umiestnená pred účinnosťou a platnosťou zákona č. 8/2009 Z. z., t. j. správny orgán nepostupoval v súlade so zákonom, keďže si nesplnil svoju zákonnú povinnosť „zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie“. Žalobca ako účastník správneho konania nemôže predložiť dôkaz o tom, že predmetná dopravná značka bola umiestnená po účinnosti zákona (a preto je umiestnená v rozpore s právnymi predpismi), keďže on ju fyzicky nenainštaloval, a keďže táto skutočnosť je medzi účastníkmi sporná, tak povinnosťou správnych orgánov (súdu) bolo vysporiadať sa s tou námietkou

účastníka konania predložením virohodného dôkazu o tom, že kedy bola v skutočnosti umiestnená, a že za jej prípadné porušenie je možné „páchateľov“ sankcionovať. Navyše v deň údajného spáchania priestupku žalobcom nemohol žalobca predmetnú dopravnú značku na Svoradovej ulici rešpektovať, nakoľko táto bola zakrytá konármi stromu. Žalobca teda namietal nielen nezákonné umiestnenie predmetnej dopravnej značky, ale súčasne aj jej prekrytie konármi stromu.

Podľa názoru žalobcu správne orgány konali v rozpore s § 32 ods. 1 SP (a túto nezákonnosť neodstránil ani Krajský súd v Nitre), nakoľko si nesplnili svoju zákonnú povinnosť zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Žalovaný, nesplnením si povinnosti zistiť úplne a presne skutkový stav veci, porušil právo účastníka konania na spravodlivý proces a je nesporné, že aj v dôsledku nesplnenia si tejto primárnej povinnosti zo strany žalovaného, sú rozsudok súdu ako aj rozhodnutia správnych orgánov nezákonné a procesy, ktorých výsledkom bolo vydanie týchto nezákonných rozhodnutí, mali viaceré podstatné vady.

Žalobca namietal nerovnoprávnosť pred zákonmi a orgánmi verejnej moci a zjavnú diskrimináciu spočívajúcu v tom, že v tom istom čase, ako sa mal dopustiť priestupku, stáli na predmetnej električkovej dráhe aj ďalšie motorové vozidlá, avšak tieto neboli zablokované „papuťou“. Žalobca je naďalej toho názoru, že zvyšných 7 majiteľov motorových vozidiel bolo konaním príslušníka mestskej polície, zvýhodnených oproti žalobcovi.

Žalovaný správny orgán vo vyjadrení k odvolaniu zotrval na svojom stanovisku o zákonnosti správneho rozhodnutia a navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť ako vecne správny. Uviedol, že pri rozhodovaní sa vychádzalo zo spoľahlivo zisteného stavu veci, pričom bola správne posúdená dôkazná situácia, všetky dostupné dôkazy boli zhodnotené a tým bolo dostatočne preukázané spáchanie priestupku žalobcom. Priestupok bol prejednaný v súlade so zákonom o priestupkoch a Správnym poriadkom. Správne orgány, ktoré sa predmetnou vecou zaoberali, pri rozhodovaní správne posúdili dôkaznú situáciu, zhodnotili všetky dostupné dôkazy, dostatočne preukázali spáchanie, ako aj zavinenie priestupku žalobcom a svojím konaním neodopreli žiadne procesné práva žalobcovi a umožnili mu aktívne hájiť svoje práva a záujmy v zmysle správneho poriadku.

Žalovaný vyjadril názor, že správny orgán môže hodnotiť len tie dôkazy, ktoré boli vykonané. Nebol pritom daná dôvod pochybovať o spracovaní vyjadrenia z 13.01.2011, z ktorého bol zrejmý jednoznačný záver, pričom KR PZ Nitra nepovažoval za nedostatok tú skutočnosť, že nebol presne uvedený dátum osadenia dopravnej značky „IP24a“. Predmetom dokazovania sú všetky skutočnosti, ktorých pravdivosť musí byť v správnom konaní zistená a ktoré majú význam pre to, aby bol získaný predpoklad pre správne posúdenie a rozhodnutie v konkrétnej veci. Prvostupňový správny orgán si pre vydanie svojho rozhodnutia o priestupku teda zadovážil podklady zákonným spôsobom, podľa svojich možností a podstatu uviedol v odôvodnení predmetného rozhodnutia, pričom odvolací správny orgán taktiež vychádzal z predloženého spisového materiálu pri vydávaní rozhodnutia o odvolaní.

Žalovaný poukázal na odvolanie žalobcu, kde tento sám uviedol, že zastavil a stál s motorovým vozidlom na električkovej dráhe, priamo na električkových koľajniciach, pričom v žalobe opakovane opisuje a uvádza, že električková dráha nebola dňa 28.03.2010 v prevádzke, čo si správny orgán nepreveril, pričom uvedené je zrejme aj z fotografií, ktoré sú súčasťou odvolania voči rozhodnutiu o priestupku. Tu je potrebné opakovane uviesť skutočnosť uvedenú už v rozhodnutí o odvolaní, že ustanovenie § 25 ods. 1 písm. t/ zákona č. 8/2009 Z. z. nepozná a nepripúšťa žiadnu výnimku, teda ani takú, či električková dráha je v prevádzke alebo nie. Zo spisového materiálu je zrejme, že Skalná ulica vrátane električkového koľajového pásu nebola v predmetný deň uzavretá úplne ani čiastočne. V oblasti rekonštrukcie električkovej trate sa nachádzalo dočasné dopravné značenie, avšak toto sa žiadnym spôsobom nevzťahovalo na citované ustanovenie. Nebolo preto v kompetencii žalobcu hodnotiť, či sa električkové koľaje využívajú k svojmu účelu alebo nie. Námietky predmetného typu považuje odvolací správny orgán za účelové v snahe vyhnúť sa zodpovednosti za spáchaný priestupok.

K časti odvolania, kde žalobca poukazoval na zákon o dráhach, pričom uvádzal, že električková dráha,

na ktorej zastavil a stál s motorovým vozidlom, nie je súčasťou cestnej siete, ale patrí do obvodu dráhy, je umiestnená na vlastnom telese dráhy a za prípadný priestupok spáchaný v obvodu dráhy môže uložiť prípadnú pokutu jedine vyšší územný celok, pričom tu poukazuje aj na vyjadrenie KR PZ v Bratislave, je potrebné uviesť, že v ustanovení § 14 ods. 5 zákona o dráhach je uvedené, že ak ide o električkovú dráhu alebo o trolejbusovú dráhu, ktorá používa cestnú komunikáciu, úrovňový styk dráhy a cestnej komunikácie sa neoznačuje ani nezabezpečuje. Ak ide o spoločnú prevádzku električkovej dráhy alebo trolejbusovej dráhy a cestnej premávky, vzťahujú sa na ich prevádzku aj pravidlá cestnej premávky, pričom tu odkazuje na zákon č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke. K vyjadreniu KR PZ v Bratislave, ktoré vychádzalo zo situácie zo dňa 28.03.2010, je potrebné uviesť, že predmetné vyjadrenie je jeden z riadnych dôkazov, ktorými sa správny orgán riadil pri rozhodovaní vo veci. Prvostupňový správny orgán vykonal vo veci rozsiahle dokazovanie z dôvodu spoľahlivého zistenia stavu veci a určenia zavinenia. Z rozhodnutia o priestupku je dostatočne zrejmé, z akých dôkazných materiálov prvostupňový správny orgán pri rozhodovaní vychádzal. Tu je tiež nutné uviesť, že odvolací správny orgán nemá dôvod pochybovať o odbornosti predmetného vyjadrenia. Žalovaný dodal, že žalobca si mylne vysvetľuje predmetné ustanovenie.

K namietanému nedostatku právomoci mestskej polície, ktorý podľa názoru žalobcu nebol oprávnený objasňovať prípadný priestupok spáchaný na električkovej dráhe, resp. v obvodu dráhy, žalovaný odkázal na skutočnosti už uvedené v rozhodnutí o odvolaní, že medzi oprávnenia mestskej polície patrí aj ukladanie a vyberanie pokút v blokovom konaní za priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky spáchané neuposlušnosťou zákazu, ktorý vyplýva z úpravy cestnej premávky vykonanej dopravnými značkami alebo dopravnými zariadeniami, objasňuje priestupky.

Žalovaný konštatoval, že konaním žalobcu došlo k nerešpektovaniu dopravnej značky „IP24a“, ktorá v súlade s platnou legislatívou patrí medzi informatívne značky, ktoré poskytujú účastníkom cestnej premávky potrebné informácie alebo slúžia na jeho orientáciu, alebo mu ukládajú určité povinnosti. Dodatočné tabuľky spresňujú význam dopravnej značky, pod ktorou sú umiestnené. Preto je potrebné ďalej uviesť, že dopravná značka „IP 24a“ (zóna s dopravným obmedzením) informuje, že státie vozidiel je dovolené len za dodržania podmienok vyplývajúcich z použitej značky - v tomto prípade len na vyznačených parkovacích miestach. K umiestneniu predmetnej dopravnej značky, ktoré žalobca považuje za nezákonné, je potrebné uviesť, že dopravná značka je umiestnená v zmysle platných právnych predpisov, pričom uvedené je podrobne opísané v rozhodnutí o odvolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 09.04.2013 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím číslo SLV-PS-1120/2012 zo dňa 12.12.2012 v zmysle § 21 ods. 11 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zrušilo ku dňu 31.12.2012 okrem iných aj rozpočtovú organizáciu Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Nitre pričom práva a povinnosti zrušenej organizácie prešli dňom zrušenia na zriaďovateľa, ktorým je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Nakoľko pôvodne žalovaný ako právnická osoba uvedeným dňom zanikol, účastníkom konania na strane žalovaného sa stalo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky z titulu právneho nástupníctva. Preto bude s týmto právnym nástupcom ďalej konané na strane žalovaného správneho orgánu. Pod všeobecným označením žalovaný je potom nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Z obsahu spisu krajského súdu, ktorého súčasťou bol aj administratívny spis žalovaného, vyplýva, že ORPZ v Nitre, ODI Zlaté Moravce rozhodnutím č. p. ORPZ-NR-ODI3-SK-185/2010 zo dňa 25.02.2011

uznalo žalobcu vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zákona o priestupkoch, ktorého sa mal dopustiť žalobca tým, že dňa 28.03.2010 v čase o 12:09 hod. v Bratislave, na Skalnej ulici nerešpektoval dopravnú značku „IP24a“ Zóna s dopravným obmedzením s dodatkom státie povolené len na vyznačených parkovacích miestach, keď s motorovým vozidlom zn. K. EČ: I. zastavil a stál na električkových koľajniciach mimo vyznačeného miesta na parkovanie, čím porušil povinnosť ustanovenú v § 25 ods. 1 písm. t/ v spojení s § 3 ods. 2 písm. b/ zákona č. 8/2009 Z. z.. Za tento skutok mu bola podľa § 22 ods. 2 zákona o priestupkoch uložená pokuta v sume 100 eur.

V odvolaní proti prvostupňovému správne rozhodnutiu žalobca uviedol v podstate totožné dôvody ako v žalobe a v odvolaní proti rozsudku krajského súdu.

Žalovaný v napadnutom rozhodnutí zo dňa 29.04.2011 konštatoval, že k spáchaniu priestupku došlo tak, ako bolo ustálené v prvostupňovom konaní. skutočnosť, teda že žalobca nerešpektoval dopravnú značku „IP24a“, čím sa dopustil priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zákona o priestupkoch. Žalovaný poukázal na to, že § 25 ods. 1 písm. t/ zákona č. 8/2009 Z. z., nepozná a nepripúšťa žiadnu výnimku, teda ani takú, či električková dráha je v prevádzke alebo nie. V oblasti rekonštrukcie električkovej trate na Skalnej ulici sa v čase priestupku nachádzalo dočasné dopravné značenie. Nebolo v kompetencii žalobcu hodnotiť, či sa električkové koľaje využívajú k svojmu účelu alebo nie. Svojim konaním žalobca nerešpektoval dopravnú značku „IP24a“, ktorá v súlade s platnou legislatívou patrí medzi informatívne značky poskytujúce účastníkom cestnej premávky potrebné informácie alebo slúžiace na jeho orientáciu alebo ukladajúcemu určité povinnosti. Dodatočné tabuľky spresňujú význam dopravnej značky, pod ktorou sú umiestnené. Dopravná značka „IP24a“ - zóna s dopravným obmedzením - informuje, že státie vozidiel je dovoľené len za dodržania podmienok vyplývajúcich z použitej značky, v tomto prípade len na vyznačených parkovacích miestach. K umiestneniu predmetnej dopravnej značky, ktoré žalobca považoval za nezákonné, odkázal na vyjadrenie Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave, KDI dopravnoinžinierske oddelenie Bratislava 1 zo dňa 13.01.2011, v zmysle ktorého bola dopravná značka osadená v súlade so zákonom. K námietke, kde žalobca poukazoval na § 14 ods. 5 zákon o dráhach, uviedol, že ak ide o električkovú dráhu alebo o trolejbusovú dráhu, ktorá používa cestnú komunikáciu, úrovňový styk dráhy a cestnej komunikácie sa neoznačuje, ani nezabezpečuje. Ak ide o spoločnú prevádzku električkovej dráhy alebo trolejbusovej dráhy a cestnej premávky, vzťahujú sa na ich prevádzku aj pravidlá cestnej premávky. Zákon tu odkazuje na zákon č. 8/2009 Z. z..

Predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu o zamietnutí žaloby žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia, ktorým žalovaný potvrdil prvostupňové rozhodnutie o uznaní žalobcu vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zákona o priestupkoch a o uložení pokuty vo výške 100 €, preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, ako aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a konania im predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zákona o priestupkoch, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto iným spôsobom ako uvedeným v písmenách a/ až i/ sa dopustí porušenia pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom podľa osobitného predpisu, iným konaním, ako sa uvádza v písmenách a/ až j/, poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Podľa § 3 ods. 2 písm. b/ zákona č. 8/2009 Z. z. účastník cestnej premávky je ďalej povinný poslúchnuť pokyn vyplývajúci z dopravnej značky alebo dopravného zariadenia.

Podľa § 25 ods. 1 písm. t/ zákona č. 8/2009 Z. z., vodič nesmie zastaviť a stáť na mieste, kde by medzi vozidlom a najbližšou električkovou koľajnicou nezostal voľný jazdný pruh široký najmenej 3,5 m.

Podľa § 22 ods. 2 písm. e/ citovaného zákona, za priestupok podľa odseku 1 písm. k/ možno uložiť pokutu do 100 eur.

V správnom súdnictve sa súd pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej právnej veci v zásade obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádza, nie sú pochybné, najmä kvôli prameňu, z ktorých pochádzajú alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Súd pri preskúvaní zákonnosti správneho rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis. Pre súd je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia.

Odvolací súd nezistil žiadne pochybenia v napadnutom rozhodnutí ani v konaní, ktoré mu predchádzalo. Správne orgány postupovali v súlade so zákonom, keď žalobcu uznali vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zákona o priestupkoch, za čo mu bola uložená pokuta podľa § 22 ods. 2 tohto zákona vo výške 100 €.

Rovnako nemožno nič vyčítať krajskému súdu, ktorý sa podrobne zaoberal všetkými žalobnými námietkami, ktoré sú totožné s námietkami odvolacími a dospel k správnenému názoru, že preskúvaným rozhodnutím žalovaného nedošlo k porušeniu zákona, práv a chránených záujmov žalobcu, pričom svoj právny záver, s ktorým sa odvolací súd stotožnil, aj náležitým spôsobom odôvodnil.

V konaní nebolo sporné, že žalobca dňa 28.03.2010 v čase o 12:09 hod. v Bratislave na Skalnej ulici zastavil a stál so svojim vozidlom na električkových koľajniciach mimo vyznačeného miesta na parkovanie, napriek dopravnej značke „IP24a“ - zóna s dopravným obmedzením, s dodatkom - státie povolené len na vyznačených parkovacích miestach.

Žalobca počas konania namietal, že dňa 28.03.2010 doprava na električkovej dráhe na Skalnej ulici bola mimo prevádzku a súčasne električková dráha podľa dopravného značenia v križovatke (Pilárikova, Kapucínska, Zámocká, Židovská), nebola súčasťou cestnej siete, nebola súčasťou cestnej premávky, a teda nebola naplnená ani jedna z kumulatívnych podmienok taxatívne stanovených zákonodarcom na aplikáciu zákona č. 8/2009 Z. z.. Žalobca teda tvrdil, že správny orgán v rozpore so zákonom o dráhach na daný skutok aplikoval ustanovenia zákona č. 8/2009 Z. z.. Mal za to, že miesto, kde zastavil a stál, nebolo cestou, nejedná sa tam o spoločnú prevádzku električkovej dráhy a cestnej premávky, lebo električková dráha je umiestnená na vlastnom telese dráhy a od cesty na Skalnej ulici je oddelená.

Podľa názoru odvolacieho súdu sa žalobca svojim konaním uvedeného priestupku dopustil. Sám nepopieral, že stál s vozidlom na koľajniciach električky, ale situáciu si napriek exsitujúcemu dopravnému zánčeniu vyhodnotil tak, že keďže v úseku prebiehala rekonštrukcia, mohol stáť s vozidlom na koľajniciach, lebo tým neobmedzil premávku a nikoho tým neohrozil. Žalobca však v prvom rade ako vodič je povinný dodržiavať doptavné značenie. Zo značenia daného úseku v čase, kedy sa mal žalobca priestupku dopustiť, aj s ohľadom na vyjadrenie Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave, KDI dopravno-inžinierske oddelenie Bratislava 1 zo dňa 13.01.2011, v zmysle ktorého bola dopravná značka „IP24a“ osadená v súlade so zákonom, nemožno vyvodit' iný záver ako ten, že žalobca na uvedenom úseku mohol zaparkovať len na vyznačených miestach. Keď tak neurobil, jednoznačne porušil svoju zákonnú povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 3 ods. 2 písm. b/ zákona č. 8/2009 Z. z.. V tomto sa odvolací súd v plnej miere stotožňuje so záverom žalovaného ako aj krajského súdu a v ďalšom odkazuje na ich argumentáciu.

Skutočnosť, že žalobca odstavil vozidlo na úseku, na ktorý sa vzťahuje zákon č. 8/2009 Z. z., je zrejma podľa odvolacieho súdu z dôkazov zabezpečených správnymi orgánmi v konaní. Žalobca poukazoval na § 14 ods. 5 zákona o dráhach. Z doloženej fotodokumentácie mestskej polície, ako i prvostupňového správneho orgánu, vyplýva, že v danom úseku, kde žalobca zaparkoval svoje motorové vozidlo, ide o

spoločnú prevádzku električkovej dráhy a cestnej premávky, a preto sa vzťahujú na ich prevádzku aj pravidlá cestnej premávky.

Odvolací súd sa nestotožnil s argumentáciou žalobcu, s ktorou sa náležite vysporiadal už prvostupňový súd. Podľa podkladov obsiahnutých v spisovom materiáli je nesporné, že žalobca sa priestupku jednoznačne dopustil tak, ako to správne orgány ustálili, zastavil vozidlo na koľajniciach - bezpochybné mimo vyznačeného miesta, teda v rozpore s dopravným značením, správne orgány v konaní vykonali potrebné dokazovanie na zistenie skutkového stavu, pričom žalobca mal možnosť využiť všetky svoje procesné práva.

Žalobca neuviedol v odvolaní žiadne nové skutočnosti, ktoré by záver o zákonnosti rozhodnutí a postupov vyvrátili, jeho odvolacie námietky neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a preto s poukazom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu postupom podľa § 219 OSP potvrdil ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c a § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi vzhľadom na jeho neúspech v konaní náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Žalovanému priznanie trov konania zákon neumožňuje.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **n i e j e** prípustný.